

Sygnatura akt VI Ka 71/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **24 lutego 2017** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Kazimierz Cieślikowski

Protokolant Barbara Szkabarnicka

przy udziale Adama Latki

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2017 r.

sprawy **J. J. (1) (J. J. (1))** ur. (...) w O.

syna M. i J.

oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 7 listopada 2016 r. sygnatura akt IX K 829/16

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 400 zł (czteryście złotych).

Sygn. akt VI Ka 71/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 listopada 2016 r. sygn. akt IX K 829/16 Sąd Rejonowy w Gliwicach uznał oskarżonego J. J. (1) za winnego popełnienia czynu z art. 178 a § 1 kk i wymierzył mu za ten czyn karę 80 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na 50 zł. Na mocy art. 42 § 2 kk orzekł środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat. Sąd orzekł także środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej (art. 43 a § 2 kk). Na poczet zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 kwietnia 2016 r.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę i wydatki.

Wyrok został zaskarżony apelacją obrońcy oskarżonego w zakresie rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych.

Apelujący zarzucił rozstrzygnięciu wymierzenie rażąco niewspółmiernie wysokich kary grzywny i środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na skutek obrazy art. 410 kpk. Zarzucił także orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, że oskarżony może ponieść tak surową karę.

Wniósł o zmianę wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu łagodniejszej kary grzywny i środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres lat 3, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Wniósł także o odstąpienie od obciążania oskarżonego kosztami procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako bezzasadna, nie zasługiwała na uwzględnienie.

Należy stwierdzić, że Sąd I instancji nie dopuścił się uchybień prawa procesowego, a ocena dowodów zaprezentowana przez Sąd I instancji w uzasadnieniu nie budzi żadnych wątpliwości.

Oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu drogowym w środku dnia, gdy natężenie ruchu drogowego jest niemal maksymalne, w sytuacji gdy stężenie alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu przekroczyło poziom maksymalny dla osób prowadzących pojazd mechaniczny trzynastokrotnie. Jeśli chodzi o rozstrzygnięcie o karze to jest ono łagodne. W okolicznościach sprawy Sąd wybrał najłagodniejszy rodzaj kary. Ilość stawek dziennych grzywny także jest bardzo łagodna, w ocenie Sądu Okręgowego nie odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości czynu. Wysokość stawki dziennej (50 zł) jest niewielka, niewiele odbiega od minimum a oskarżony nikogo nie posiada na utrzymaniu a jego sytuacja majątkowa, oceniana przez pryzmat informacji z karty 10 jest co najmniej dobra. Wymiar środka karnego, którego orzeczenie było obligatoryjne, musi być uznany za rażąco niewspółmiernie łagodny. Trzeba bowiem stwierdzić, że wymiar obligatoryjnego zakazu którego dolna granica to 3 lata, musi być proporcjonalny do zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu, jakie wywołał oskarżony, prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości. Stopień zagrożenia w znacznej mierze opiera się na stężeniu alkoholu w organizmie sprawcy. Tak więc odnosząc się do zarzutów obrońcy oskarżonego to należy stwierdzić, że Sąd I instancji nie dopuścił się błędu, przyjmując iż możliwości majątkowe oskarżonego pozwalają mu na uiszczenie kary grzywny. W świetle załącznika do protokołu przesłuchania oskarżonego to wywody apelującego są bałamutne, zaciemniające rzeczywisty obraz w zakresie sytuacji majątkowej oskarżonego. O rażącej surowości orzeczenia o karze i środku karnym mowy być nie może, gdyż Sąd I instancji orzekł i karę i środek karny w wysokości tak łagodnej, że można mówić o rażącej łagodności.

Ze względu na kierunek środka odwoławczego zmiana wyroku w tym zakresie nie była więc możliwa.

Konsekwencją nieuwzględnienia apelacji było orzeczenie obciążające oskarżonego kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze tj. wydatkami postępowania odwoławczego i opłatą za II instancję, gdyż Sąd Okręgowy nie widział najmniejszej możliwości zwolnienia oskarżonego z tych kosztów.